

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, imajo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frakovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Shod slovanskih časnikarjev v Pragi.

Iz Prage, 20. junija.

V lepi mestni dvorani vršil se je v nedeljo shod slovanskih časnikarjev. Udeležba je bila ogromna. Zbrani so bili zastopniki vseh slovanskih narodov in jako mnogo čeških žurnalistov.

Shod je otvoril predsednik društva čeških žurnalistov, glavni urednik praške „Politike“, g. Emil Brettner, na kar je shod izvolil predsednikom ljubljanskega župana Hribarja, prvim podpredsednikom glavnega urednika „Czasa“, dr. Chilinskega iz Krakova, drugim podpredsednikom dr. Mazzuro iz Zagreba.

Program shodu je obsejal dvanajst točk, mej njimi sedem referatov o slovanskem časnikarstvu. O slovaškem časnikarstvu je poročal urednik Karol Salva iz Lipt. Růžomberka, o srbskem dr. Mitrović iz Zadra, o hrvaškem dr. Mazzura iz Zagreba, o maloruskem uredniku Gregorij Kupčanko z Dunaja, o slovenskem A. Klavžar iz Gorice, o poljskem dr. de Beaupré iz Krakova, o češkem pa dr. Kronbauer.

O poročilu o slovenskem časnikarstvu je omeniti, da je pač podalo dober pregled razvoja, da pa popolnoma ignorira najvažnejšo stvar, ideje, katere je zastopalo in katere zastopa časopisje, in evolucije idej.

Pripravljalni odbor, čigar duša sta bila urednik „Politike“, R. Cejnek in urednik „Narodnih Listov“, Jos. Holeček, je bil pripravil pet resolucij, o skupnih interesih avstrijsko ogerskih Slovanov, o tiskovni svobodi, o varstvu gospodarskih interesov, o ustanovitvi zveze slovanskih časnikarjev v svrhu organizacije časniškega poročanja za slovanske liste, o pisavi slovanskih tipografičnih imen in o uredbi korespondenčnega urada.

Shod je zaključil župan Hribar s primernim ogovorom. Shoda se je udeležil tudi praški župan dr. Podlipny.

Ob osmi uri zvečer sešli so se slovanski časnikarji v Mešt'anski besedi na banket, kateri utegne

postati velicega pomena za prihodnost, saj so se na njem prvič približali Rusi in Poljaki ter je bil storjen prvi korak, v dosego tiste solidarnosti vsega Slovanstva, katero je jamstvo boljše bodočnosti, prvi korak k odstranjenju rusko-poljskega nasprotstva, ki je Slovanom toliko škodovalo. Prizori, katere so videli udeležniki banketa, ostanejo nepozabni.

Banketu, ki je bil političen banket par excellence je predsedoval glavni urednik „Hlas Naroda“ dr. Hubaček.

V imenu pripravljalnega odbora pozdravil je goste urednik „Nar. Listov“, Holeček. Posvetil je zastopnikom vsega naroda posebej nekaj besed. Slovincem je rekel: „Obračam se k vam, da vam izrazim iskreno ljubezen, katero goje naša srca za vas. Prebujenje češkega naroda se imenuje navadno čudom 19. stoletja a jaz poznam večje čudo, slovansko narodno vztrajnost in življenjsko silo, s katero ste vi, bratje Slovenci, ohranili svojo individualnost. V slovanskem svetu in morda sploh na svetu je ni primere temu, da bi tako maloštevilni narod, kateri ni imel nikdar svoje države, kateri živi v neprestanem boju s svojim stoletnimi sovražniki, znal ohraniti svoj jezik in svojo narodnost. Bodite prepričani, da vas Čehi nikdar ne zapuste, a upam, da bodo tako ravnali tudi vsi drugi Slovani v tej državi. Sramota bi bila pred Bogom, pred sedanostjo in pred bodočnostjo, ako bi močnejši brat zapustil slabejšega. Vi ste nam dokaz, vi ste nam vzor, da Slovanom nikdar ni treba obupati v pravičnem narodnem boju. Dobro došli, bratje Slovenci.“ Končal je govornik kliče: „Pozdravljamo vas vse pod našo slovansko streho in vas posimo, ne odklonite kruha in soli.“

V imenu Slovencev je govoril dr. Tavčar, rekši, da so zastopniki slovenskega naroda z radostjo prišli v Prago, da proslavijo spomin velikega Frana Palackega. Zahvalil se je predgovorniku, da se je spomnil malega slovenskega naroda in s svoje strani pozdravil sinove velikega, kulturno razvitega poljskega naroda in brate iz svete Rusije, kateri

pripada slovanska bodočnost. Slovenci zastopniki so prišli v Prago, da pokažejo, da tudi na Slovenskem seme Palackega ni padlo na nerodovita tla, ampak obrodilo zlato klasje. Palacky je Čehom pokazal njih preteklost, pokazal jim je, kako srečno so živeli v dobah nerazdeljenega češkega kraljestva, in Slovenci želé Čehom, da ohranijo to zemljepisno in zgodovinsko nerazdeljivost. Slovenci smo navezani na Čebe. Ako propadejo Čehi, potem smo izročeni velikemu lačnemu Germanstvu. Za podporo, katero so Slovenci doslej dobivali, bodi češkim bratom izrečena zahvala. Posebnih zaslug za nas si je pridobila češka žurnalistika, kateri je govornik napil.

Za poljske žurnaliste je govoril urednik Zajączkowski, kateri je naglašal, da se poljska žurnalistika nikdar ne postavi proti Čehom in drugim Slovanom, naj se razmere razvijajo kakorkoli, na kar je dr. Tonner izjavil, da tega tudi češka žurnalistika nikdar ne stori.

Ob viharjem ploskanju je vstal general Komarov, rekši, da si šteje v čast, govoriti na shodu slovanskih časnikarjev. Ko smo šli sem, smo vedeli, da gremo v deželo boja, ko pa smo videli sijajni napredek češkega naroda, proti kateremu se kakor volk plazi sovražnik, obšla nas je želja, naj bi čim prej minula ta nevarnost. Čehi so v slovanskem svetu vedno zavzemali odlično, nevarno mesto. Tisoč let stojé že v boju. Ko je za Karola Velikega grozila vsemu svetu germanska poplava, so bizantinski carji poslali sv. Cirila in Metoda, ki sta se na prvo mesto postavila proti Nemcem. Sv. Ciril in sv. Metod sta dala češkemu, poljskemu in ruskemu odporu duha, združila sta nas proti morilcem in v njih duhu živimo še sedaj. Pozneje so Nemci hoteli vzeti baltiške province in nemški vitezi so hoteli prodreti v severno Rusijo. Takrat sta se združili poljska in ruska vojska in sta se skupno z Žižko borili proti Nemcem. Ta bitka je nauk za nas. Nemci molčé v svojih zgodovinah o tej bitki, dasi je bilo v njej uničeno nemško viteštvo. Pri Grunwaldu se je stakala češka, ruska in poljska kri, a kjer ljudje skupno prelivajo kri, tam vzrase

LISTEK.

Ni ga bilo.

(Črtica. — Spisal R.)

(Konec.)

Ves teden so se vaški fantje pripravljali, kako in kje zgrade Franckovemu Tonetu pot, ko pojde k poroki. In zjedini se se, da se nastavijo pri Mesarjevih. Pripravljali so se na ta dan z nekako slovesnostjo...

Pri županovih so cvrli, pekli, pripravljali, brisali, snažili. Vse je bilo na nogah. Mati županja je letala, kakor bi ji vedno gorelo za petami. Jedva je še soplja, saj je morala pa tudi vedno prenašati celih petinosemdeset kilogramov. Rudeči, zabuhli obraz je bil od potu moker in se je svetil, kakor bi bil namazan z mastjo.

Oče župan je hodil po hiši sem ter tja ter švenkal z denarjem po žepu...

Po dvorišču je stopical prej tako mogočni, ošabni petelin zdaj nekako pobit, potrč; perotnice je nosil tako žalostno povešene, saj je bil pa tudi postal vdovec. In je-li tedaj čudno, če se žalosti? Neusmiljena mati županja ga je oropala vseh košij, in tedaj je bil sam, sam...

Vse je bilo pripravljeno k poroki. Nevesta je čakala praznično oblečena, z belim vencem na glavi

v sobi. Poleg mize je stal oče župan in poleg njega je sedel na osnaženi klopi strijc iz bližnje vasi.

„Dobro si napravil, dobro,“ je govoril debelejši strijc ter si mencial svoje mastne, debele roke.

„No, fant ni napačen, hiša je pa tudi dobra, saj trdnjše kmeta skoraj ni v vasi.“

„Pa menda se je fant nekaj branil in obotavljaj?“ je vprašal strijc.

„E, saj veš, mlada kri, mlada kri! Kakšni smo pa bili mi v mladih letih. E, pa se bo že spametoval. Ko je videl, da stari ne odjenja, se je vdal.“ — — —

„Oče, Toneta še zdaj ni!“ je spregovorila Marjetica, „kaj neki dela toliko časa?“

„Le potrpi, saj ima še čas!“

Hoja se je čula od zunaj in skozi vrata je stopil stari Francek.

„Dobro jutro, ali ste že pripravljeni? Kje je pa Tone?“ je vprašal stari Francek ter sedel na klop.

„Ali ni doma? K nam še ni prišel! Ravno je vprašala Marjetica, kaj toliko časa dela. E, je imel že še kje kak opravke,“ je odgovoril oče župan ter si jel prižigati pipico...

Sedeli so pri mizi ter čakali ženina, a ni ga bilo, ni ga bilo. Začeli so postajati nestrpni in stari Francek je šel po vasi, da kje najde Toneta, a ni ga bilo nikjer. Ura poroke se je bližala, vse je bilo pripravljeno, a ženina ni bilo...

Oba hlapca sta šla po vsi vasi, šla sta v gozd, šla sta na polje, a Toneta ni bilo, ni bilo...

Svatje so se morali udati v božjo voljo ter čakati...

Stari Francek je tarnal, se jezil — kar ni bila njegova navada — a vse ni nič pomagalo — — ni ga bilo...

* * *

Bilo je štiri leta pozneje.

V gorjanski vasi je zvonilo „Zdravo Marija“. Ljudstvo se je vračalo z dela, vse je bilo odkrito ter pobožno molilo. Iz vaških dimnikov se je vzdigaval siv dim ter se dvigal v velikih in malih oblakih proti nebu, ki je bilo na lahno prepreženo z rudeče obrobjenimi oblaki...

Pred majhno bajto je sedela mlada ženska in pred njo je skakljajl kaka štiri leta star fantek.

„Mamica, zakaj ne pridejo nikoli ata domov, kdaj se vendar vrnejo in mi prinesejo konjička iz mesta, saj mi vedno pravite o njih?“ je govoril mladi fantek ter stekel mladi materi v naročje.

Mladi, lepi ženski se je obraz stemnil in njeni ogljeno-črni očesi sta se posolzili.

„Mamica, zakaj se žalostiš vedno, kadar te vprašam po ateju?“

Ženska je molčala ter poljubila kodrastega fantička na belo čelo.

„Katica, Katica, pojdi roter, pomagaj mi

po ljudski tradiciji cvetka, ki pomeni za vse življenje prijateljstvo. To je bil drugi naskok Nemštvu na Čeha in na Slovane. Zdaj, ko se je po porazu Francije Germanija zopet udrila, lotila se je nas Slovanov. Razdeliti in umoriti nas hoče, a prva žrtev tega napada naj bodo Čehi. Želim, da bi slovanska žurnalistika z vspehom delovala za Slovanstvo. Misli naj vedno na to, da gre za veliko stvar, za veliko skupno delo in da ni časa za mala nesporazumjenja. Kakor en mož moramo iti v boj, misliti moramo, da imamo samo jednega sovražnika in da je samo v jedinstvi moč. Urednik Holeček nas je prosil, naj ohranimo Čehom prijateljstvo. To je premalo. Vemo, da je slovansko gibanje na Ruskem vse zavzelo, od koč do carske palače, in da ima to slovansko gibanje svoj začetek na Češkem, da je to delo češkega naroda. Zdaj, ko poznamo svojo nalogo, ko smo se tu pobratili, ne smemo doma nikdar pozabiti, da smo sinovi jednega očeta in jedne matere. Vaše zadeve smatram za svoje. Krivic ne pripustimo in šele kadar bomo imeli gotovost, da smo odbili nemški naval, potem se bomo mogli baviti z malenkostnimi prepiri, ako nas bodo veselili.

Utiš, kateri so naredile besede generala Komarova, se ne da popisati. Odgovarjal je nanje Poljak Szczepanski, ki je izrekel željo, naj bi vsi Rusi tako mislili, kakor general Komarov, potem da bodo vsi slovanski narodi solidarni. V istem zmislu je govoril tudi dr. Spasovič, na kar so si Rusi in Poljaki napivali in se prijateljski rokovali.

Bilo je še več napitnic. Govorili so Biankini, dr. Danielak, Ščavinskij, Tuma in drugi. Generalu Komarovu je napil Hrvat Ante Jakić iz Trsta.

Popoldne je bila lepa ljudska veselica „na Letné“, zvečer pa razsvetljava in regata.

V ponedeljek popoldne sešli so se časnikarji in vsi gostje, ki so se udeležili Palackega slavnosti, v mestni dvorani, kjer so bili pogoščeni.

Župan dr. Podlipny je goste pozdravil, povdarjaje, da moramo vsi Slovani biti jedini mej seboj in jedini v svojih smotrih.

Govorili so župan Hribar — ki je v svojem oduševljenem govoru izrekel željo, naj bi postala Praga caput regni, naj bi češki kralj prišel v Prago in se dal kronati s krono sv. Vavčava — župan Ivovski Malachowski, ruski princ Anarolnikov, ruski profesor Florinskij, maloruski posl. Vahnjanin, poljski prof. Zdiechowski, ruski general Komarov, hrvatski posl. Trumbić, Bolgar Georgov, Poljak Styka, predsednik češke akademije Hlavka, posl. dr. Herold, posl. dr. Srnec, Slovak Djula, ruski profesor Brandt, posl. dr. Žaček, posl. dr. Krek, posl. Adamek, posl. dr. Stojan, prof. dr. Palacky in končno še župan dr. Podlipny.

Popoldne so si gostje ogledali razstavo, potem pa so se sešli gostje v Petzoldovi restavraciji, kjer je prišlo zopet do znamenitih manifestacij slovanske solidarnosti. Govorili so: Predsednik razstav-

malo, da napraviva večejo, saj veš, da se kmalu vrne družina,“ je govorila stara, upognjena ženica pri težkih, hrastovih vratih z okajeno kuhalnico v suhi žilavi roki.

Mlada ženska — Katrica — je vstala ter šla počasi v hišo.

„Katrice, ali si zopet jokala! Ne spominjaj se vedno Toneta, saj počiva mirno! ... Bog mu daj večni mir in pokoj.“

„Mati, ne morem ga pozabiti“ in zopet se je Katrici zasolilo lepo oko.

Nikoli ni bilo Toneta nazaj, našli so ga pod vaško brvjo mrtvega — utopljenega.

Razne govornice so krožile po vasi. Nekateri so rekli, da je sam skočil v vodo, drugi zopet, da se mu je brv zlomila, ki je bila tudi v resnici prelomljena. Ugibali so in ugibali, a zjediniti se niso mogli. Le Katrica je vedela resnico.

Stari Francek je tarnal, mati je jokala ter se ni hotela potolažiti, ker ji je na tako žalosten način umrl njen jedini sin.

Županova Marjetica je nekaj časa žalostna postopala okoli hišnih oglov, ali kmalu se je potolažila in — zopet je iskala ženina.

Župan pa je dejal: „Boljšje je tako. Takaga zeta imeti bi bila tudi največja nesreča za vso hišo. Še tuje otroke bi mi bil privlekel v hišo!“

nega odbora, Jahn, general Komarov, ljubljanski podžupan dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, srbski posl. dr. Baljak, glavni urednik „Czasa“ dr. Chilinsky, hrvatski posl. dr. Ružič in več drugih.

Po obedu je bil koncert. Slavnosti se končajo jutri, v torek s soiréjo v zofinskih dvorinah.

V Ljubljani, 22. junija.

Spravne konference in dr. Bärnreither. Iz Prage se javlja „Reichswehr“, da so se vršila v soboto in nedeljo mej grofom Thunom in drom. Bärnreitherjem na jedni ter mej omenjenima ministroma in mej členu nemških strank na drugi strani posvetovanja, ki so imela namen, pridobiti nemške zaupne može za pravne češko-nemške konference. Ta posvetovanja in pogajanja so ostala povsem brezvspešna. Dr. Bärnreither je to sporočil ministerskemu svetu. Zato je pričakovati baje že v kratkem odstop dra. Bärnreitherja.

Posl. Wolf o položaju. Wolf je govoril z nekim velikonemškim poročevalcem o položaju v Avstriji ter dejal, da grof Thun niti sam ne ve, kaj hoče. Vsekakor se ne sme udati upanju, da se razmere poleti tako ublaže, da bo položaj v jeseni drugačen. Nasprotno je res. Radikalizem napreduje mej Nemci na Češkem, na Moravskem, v Šleziji, pa tudi v alpskih deželah tako, da bo položaj pri zopetnem sestanku drž. zbora prav tisti, kakoršen je bil pri odgoditvi. Ako bi se ustava kako izpremenila, imel bi ta eksperiment strašne posledice. Nemci ne odnehajo za nobeno drugo ceno, kakor da izginejo jezikove neredbe, da se obnavi stari red v Gradcu ter se odpokliče Gleispach. Dokler se ne ugotovi tem zahtevam, je vsaka sprava nemogoča.

„Tajna pogodba“ škofa Strossmayerja. „Obzor“ zavrača pisarjenje madjarskih časopisov, ki so na podlagi knjige francoskega pisatelja Loiseau o balkanskih Slovanih trdili, da je bil Strossmayer oni, ki je sklenil spočetka 60. leta „tajno pogodbo“ s Srbijo in Črnogoro, da bi se Hrvatsko-Slavonska združila z njima v jedno federativno državo. Loiseau dotičnega hrvatskega patrijota ni imenoval, a Madjari so trdili, da je mogel biti to samo Strossmayer. „Obzor“ je dobil naročilo, naj zatrdi, da škof Strossmayer ni bil udeležen pri taki „tajni pogodbi“, in da se je tudi kak drug hrvatski odličnjak ni udeležil, nego da je Loiseau vse to le z zlobnim namenom natvezilo. Niti najzagrižnejši sovražniki Strossmayerja ne morejo dvomiti o njegovem čistem značaju in brezmejni udanosti do habsburške dinastije in monarhije. Prav v istem času, ko se naj bi bil sklenil tisti protiaustrijski komplot, je imel škof priliko, na odločilnih krajih zastopati ideje, ki so v diametralnem nasprotju s tisto izmišljeno „pogodbo“ Ristića in črnogorskega kneza Nikole. Ustanovitve močne državne individualitete v okrilju monarhije ter na jugu taiste temeljem hrvatskega drž. prava in v soglasju z vevlastniškim stališčem in z resničnimi interesi vse monarhije, to je tista politična ideja, za katero se bori veliki škof očitno in z vso svojo energijo. V hrvatskem narodu ni nobene stranke, ki bi videla v oddelitvi od habsburške monarhije pot do bodočnosti svojega naroda. „Agr. Tagblatt“ javlja, da se je Strossmayer izrazil nekemu njegovemu poročevalcu, da je pisarjenje madjarskih listov skoz in skoz neresnično ter da sta njegov značaj in njegovo življenje protest proti takim lažem. „Hrvat. Domovina“ pa prinaša to-le beležko: V svoji razpravi „stranke u Hrvatskoj“ piše dr. A. Starčević, da na Balkanu ne bo miru, ker se vtikajo ondi tuje vlasti. „Če poznamo,“ piše dr. Starčević v „Djelu“, „izvor onih spletk, nam je lahko iskati lek proti njim. Prvi in najgotovješi, morda jedini lek bi bil ta, da tvori vseh osem narodov jedno državo. Ime, oblika te države ne spadajo k stvari.“ Dotične narode našteva Starčević v istem delu: Rumuni, Madjari, Slovaki, Rusini, Grki, Bolgari, Skipetari in Hrvati. To naj bi bila federacija južno zahodnih narodov.

Sarrienovo „spravno ministerstvo“ se je torej vendar-le sestavilo na programu, da se reformirajo davki na podlagi premičnin, zunanjih znakov dohodkov, n. pr. stanarine, števila služabništva itd. Za to ceno so se odpovedali radikalci jedni svojih glavnih zahtev: reviziji ustave. Novi ministerski predsednik, ki se bo opiral na zmerne re-

publikance in radikalce, Ferdinand Sarrien je bil rojen l. 1840. ter je posestnik in odvetnik v Lyonu. L. 1870/71. se je udeležil vojne kot kapitan mobilne garde ter je od l. 1876. poslanec. Bil je že 4krat minister, zadnjič leta 1897. Sarrien je poleg predsedstva obdržal tudi portfelj notranjih del. Dupuy, novi naučni minister, velik prijatelj Rusije, je slaven radi svoje velike hladnokrvnosti pri atentatu Vaillanta, ki je vrgel v zbornico bombo. Trouillot, minister javnih del, je radikalec, ki je pomagal vreči Melina ter je ostro napadal zvezo s klerikalno desnico. Trouillot je žurnalist. Najvažnejši portfelj ima Freycinet, novi 70letni zunanji minister, soustanovitelj rusko-francoske alijanse. Delombre, finančni minister, se je vedno pogajal za reformo davkov in borze. Delombre je jako svobodomiseln mož. Trgovinski minister je Peytral, vojni Cavaignac, mornarični Delcassé, justični pa bržčas Vallé. Radikalni stranki pripadajo: Sarrien, Peytral, Cavaignac, Freycinet in Trouillot; zmernim republikancem pa: Dupuy, Delombre, Vallé in Delcassé.

Dopisi.

Iz Celja, 20. junija. Nad vse pričakovanje se je obnesel izlet celjskih društev v narodni št. Jur. Lepa četa Sokolov in drugih udeležencev je korakala iz „Narodnega doma“ na kolodvor; to se pravi, korakali nismo, ker nam to po milosti celjskih „Hausherren“ ni dovoljeno. Hodili smo trumoma, pa bila je, kakor rečeno, mnogobrojna truma, ki je bržčas Celjanom imponovala. Samo celjsko slavno policijo je zavita sokolska zastava bodla v oči. Stopila je do nas z zahtevo, da moramo čisto zakriti zastavo. Ste-li purani, ka-li? Seve smo s primerno odločnostjo odklonili tako zahtevo. Prijazno so nas vzprejeli na postaji v Štoreh ondodni bajlovci, celo gospe in gospodične smo videli in slišali kričati. Jeden izletnikov stopil je, ko se je vlak ustavil, doli. Kakor lačni psi planili so po njem, ter ga začeli pestiti. Prestrašen je hotel napadenec skočiti na vlak. V tem ga pa primejo ter nam ga iztrgajo. Pri tem se je odlikoval zlasti uslužbenec postaje v Štoreh v polni uniformi, ko je opravljal svojo službo. Žalibog je v tem trenutku vlak zapiskal in se začel pomikati naprej. Da se našemu tovarišu potem ni dobro godilo, je ob sebi umevno. Pobili so ga na tla kakor živino, da je bil ves v krvi. Res: elende Feiglinge! — Prijazni šentjurski trg pozdravljal nas je že od daleč z vihrajočimi zastavami. Po bregih pa so gremeli topiči. Tisočeri živio in slava je zaoril na postaji, kjer nas je pričakovalo na stotine ljudstva. Načelnik požarne brambe gosp. Fran Praunseis ml., podal nam je tu prvi pozdrav ter zaklical: Dobrodošli! V spremstvu godbe smo potem korakali lepo razvrščeni proti trgu, ki si je nadel praznično obleko. Pri slavoloku sredi trga nas je pričakoval občinski zastop. Njega načelnik g. dr. Gustav Ipavic je v izbranih besedah v imenu narodnega št. Jurja pozdravil došlece. Starosta dr. Brenčič, zahvaljujoč se za prelepi vzprejem, je klical krepki sokolski „Na zdar“ skozi in skozi narodnemu trgu, kateri klic je našel tisočerni odmev. Ozavila se je na to prijetna prosta zabava. Ves prostorni trg je bil spremljen v obširen zabavni prostor. Kavarno, slaščičarno, gostilno, plesišče, kegljišče, menažerijo, lokalno pošto — vse to so priredili vrli št. Jurčani v zabavo izletnikom. Sokolski predelovalci so telovadili na drugo ter nastopili v atletiki. Celjsko pevsko društvo, moški kakor mešani zbor, je zapelo nekaj pesmi. Le prehitro je prišel čas ločitve! Najsrčnejša zahvala Vam, št. Jurčani za prijazni in ljubeznivi vzprejem! — Čudni glasi pa so nam bili mej tem dohajali iz Celja. Napad, vzetje sokolske zastave in kaj še vse se je pripravljalo v Celju. Grobna tišina nas je vzprejela pred kolodvorom. Zastavo in dame vzeli smo v sredo in vsi skupaj — bilo nas je nad tri sto — smo se pomikali k svoji hiši, k „Narodnemu domu“. Pri „Stadt Wien“ so nas vzprejeli prvi Heil-klici. Gromoviti živio smo jim poslali v odgovor. Toda kaj pa to! Pred nami, za nami začele so nakrat ugaševati plinove luči. Uslužbenici, mestni ali plinove tovarne, so hiteli od luči do luči ter jo ugasnili. V trenutku smo bili čisto v temi. Od vseh strani pa so začele laziti tiste čudne prikazni, ki se tako boje luči in dneva. Nemci imajo pravi izraz za to sodrgo: lichtscheues Gesindel! Začelo se je huronsko upitje, tulenje, žvižganje; mi pa smo pri pogledu našega doma klicali: živio naš „Narodni dom“, živela slovenska zemlja! — Dovolite gospod urednik, da tu podam kratek intermezzo. Na praznik sv. Telesa vračali so se „nemški“ izletniki iz Laškega trga domov. Bila je druga ura po polnudi. V divjem hrupu je hrumela vsa sodrga pred „Narodni dom“, tu so „okinčali“ (??) kip cesarja Jožefa s hrastovimi venci, pri tem pa tulili in vpili, da so spravili vse Celje pokonci. A niti stražnika, niti orožnikov, niti vojaške patrolje ni bilo na spregled, da bi ukrotili rogovileže. — Naj sedaj nadaljujem. Množica naša se je počela že poizgubljati v notranje

Dalje v prilogi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. junija.

prostore „Narodnega doma“. Da se pri toliki množici razhod ne more izvršiti v taki naglici je naravno. Mej tam pa je celjski mob nadaljeval svoje delo. Kar pridejo orožniki v pomoč — nam, o kaj še; mi smo bili krivci, mi tedaj zaslužimo kazen. Pa to še ni bilo dosti! Od nasprotne strani priteče vojaška patrulja z nasajenimi bajoneti — na nas. Kakega duha je bil vodja patrulje, navaden četovodja, po imenu Lesjak, se razvidi iz njegovih klicev, „ich werd' euch schon geben das Zivio-Rufen, hinein, sonst werd's alle arre-tirt“. Pri tem so obdelavali naše čisto mirno, že v pičlem številu pred „Narodnim domom“ se nahajajoče ljudstvo s puškinimi betiter v jednomer držali bajonete pripravljene za naskok. Celjska policija pa je dala pohvalo temu gospodu Lesjaku, slovenske matere sinu: „tako je prav, le dajte jih!“ Vodja celjske policije pa nam je zaklical: „Jetzt sieht man, wer provocirt“. Sevé je dobil takoj primeren odgovor. Z bajoneti so nas sled-njič potisnili v „Narodni dom“, in gospod Lesjak je še hotel prestopiti prag našega svetišča, ko smo mu pred nosom zaloputnili duri. Celjski mob je pa tulil in tulil, nekaznovan mirno naprej! Pa saj oni smejo kaliti nočni mir ob dveh po noči, mi pa ob 10. uri niti glasno govoriti ne smemo. Naše kmetске fante, ko ob veselem trenotku nabora vrikajo po mestu — notabene po dnevi — devajo v zapor, da je groza. Ravno letos smo imeli priliko gledati, ko je mestna policija nekega kmetskega fanta, s sabljami posekala na tla. Človeku se upira vsa duša, ko gleda take prizore!

Iz Gradca, 15. junija. („Triglav“ v domovini.) Dne 4. in 5. t. m. so naredili „Triglavani“, združeni s posameznimi členovi bratskih slovenskih akademskih društev v Gradcu, izlet v Celje in v Šoštanj. Že v prejšnjih idiliško mirnih časih so bili vsakoletni izleti v domovino graškim slovenskim akademikom srčna potreba, postali so nekako obligatni. V zadnjih letih so sicer morali izostati vsled neugodnih razmer slovenskih visokošolcev graških v obče in „Triglav“ posebej. letos pa se nam je posrečilo s pomočjo celjskih rojakov uresničiti dolgo negovano željo. V velikonemškem Gradcu ni bilo mogoče prirediti to leto niti „Triglavu“, niti akad. podružnici sv. Cirila in Metoda radi nečuvne-ga terorizma naših nemških kolegov graške almae matris najnedolžnejšega zabavnega večera. Tembolj smo se veselili v teh neznosnih, akademskih držav-ljanov nevrednih odnošajih izleta v domovino. Uver-jeni smo bili, da nam dadó naši dragi rojaki pri-jetno zadoščenje za vse, kar smo prebili v tujini trpkega in grenkega; saj govori „Triglavova“ po-vestnica o izredni ljubeznivosti in prisrčnosti, s ka-tero so sprejemali Slovenci „Triglavane“ izletnike, kadarkoli so prišli v domovino. — Brž ko so bili za nami graški bajoneti in ves velikonemški hrup, ki je preplaval celo mirne prostore, v katerih kra-ljuje veda in znanost, — takoj smo čutili milejše ozračje. O prelepem sprejemu v Celju in sploh o vsem, kar je bilo v zvezi s „Triglavovim“ izletom v sedaj še nemško Celje, ki pa postane kmalu slo-vensko, ako Bog da in sreča junaška, je „Slovenski Narod“ že dosti obširno poročal. Dodamo pa naj še, kako je bil „Triglav“ sprejet v Šoštanju, kamor smo šli z jutranjim vlakom. Na postajah nas je po-zdravljalo prosto ljudstvo, v Žalcu je ogovoril „Tri-glavane“ župan Širca, gospice pa so nas obdarovale s šopki. Zahvalil se je predsednik. Presenetil nas je preprijazni sprejem v Šoštanju, ki je bil ves v za-stavah. Na kolodvoru nas je pozdravil predsednik „Čitalnice“, dr. Chloupek, gospica Šušnikova je okra-sila zastavo s krasnim trakom šaleških Slovencev in ogovorila izletnike v imenu svojih tovarišic. Topiči so pokali, godba je svirala, živio-klici so doneli. Po primernih zahvalah predsednikovih smo se pomikali v dolgi vrsti v trg, kjer nas je pred okrašeno ob-činsko hišo pozdravil v imenu šoštanjkega trga župan in deželni poslanec, gosp. Ivan Vošnjak. Za-hvalil se je predsednik med Pikl. Po skupnem obedu smo šli z ljubeznjivimi šoštanjkami in šoštanjci na bližnji brij, kjer smo se na gostilničarjevem vrtu krasno zabavali do večera. S popoldanjim vlakom je prišlo veliko rodbin iz bližnjih in daljnih krajev, da se udeležé komerza. Komerz je vodil dr. Schwab iz Št. Pavla. Udeležilo se ga je čez 200 oseb. Krepke, navdušujoče zdravice so se slišale: mej drugimi šoštanju in njegovemu županu (med Pikl), krepkemu in zavednemu narodu šaleške in savinske doline (phil. Majcen), šaleškim Slovenkam (phil. Ozwald), Srbom in Hrvatom (jur. Pustoslemšek), Čehom (med. Serjun); odgovarjali so župan Vošnjak, dr. Karlovšek, Čeh jur. Pelikan in Srb med. Milo-šević. Izletnike so brzojavno pozdravili prijatelji in znanci, rodbine, društva in zasebniki iz vseh strani domovine in tujine: Župan Hribar, dr. Hribar, v Ljubljani, „Slovenija“ in „Klub slovenskih tehnikov“ na Dunaju, župnik Sattler in kapelan Menhart v Ptuiju itd. itd. Po komerzu se je plesalo do jutra. Drugi dan nas je vlak poneseł zopet v nemški Gra-dec; vzeli pa smo s seboj najlepše spomine, ki so v tujini tudi nekaj vredni. Lepe ure, ki smo jih preživeli mej ljubkimi rojakinjami in mej dragimi rojaki, nam ostanejo — nepozabljive!

— († Dr. Ferdo Jančar.) Zadnjih deset let doleti nas Slovence nesreča za nesrečo. Talentirani, delavni, najlepše nade budeči mladeniči nam umirajo kar zapored. Jedva se nekoliko potolažimo po iz-gubi jednega, že se zgrudi drug mlad talent v ne-nasitni grob. Gorje nam, če pojde še dolgo tako dalje! Naraščaja, resnično izobraženega, resno de-lavnega in odločno narodnega nam primanjkuje že sedaj prav povsod! — Včeraj popoldne ob 3. uri pa je zdihnil pri svojih stariših v Ljubljani svojo blago dušo absolvirani modroslovec, dr. Ferdo Jančar. Pokojnik je bil plemenit, izredno na-darjen, jako duhovit ter vsestransko naobražen, jedva 26 let star mož. Lani je dosegel na dunaj skem vseučilišču svoj doktorat ter bil radi svojega velikega znanja zgodovine poslan z državno usta-novo v Rim, kjer je postal člen društva „Istituto austraco di studii storici“. Toda prsna bolezen, ki ga je mučila že v gimnaziji, v kateri je bil vse-skozi prvi odličnjak, se mu je v Italiji toliko pohuj-šala, da se je vrnil v svojo ljubljeno domovino — umret. Smelo trdimo, da smo izgubili v dru. Jan-čarju izvrstnega, resnega znanstvenika, idealnega rodoljuba, ki bi bil na čast domovini. Toda kruta usoda ga nam je ukradla, kakor že toliko najbolj-ših! Mir njegovi blagi duši!

— (Napad na slovensko akademiko.) Iz dunajskih akademskih krogov se nam piše: Naši dunajski Karnijolci menda vendar polagoma uvide-vajo „junaško hrabrost“ svojih zadnjih činov, kajti začeli so se krčevito braniti z različnimi lažmi, povse vrednimi njihovega čustvovanja. Slovenskemu visokošolcu A. K. — toliko ga poznajo bržčas i ljubljanski Germani! — pač ni treba zagovarjati se proti obskurnemu lističu „Deutsche Stimmen“; sodna obravnava dokaže, kdo je lagal — no, do-kaže tudi, kdo je obtožen. Vsaka nadaljna be-seda bi bila torej odveč, ker se s pobalini sploh ne spuščamo v razgovor. Samo toliko bodi še jeden-krat za vselej povedano famoznim Karnijolcem: od ljudi, kateri tako postopajo, kakor zadnjič Karnijolci, v obče ni možno za-htevatvi viteskega zadoščenja, ne da bi se sam omadeževal; tega načela se mora držati, kdor ima kaj pojma o časti in častnih afē-rah — česar pa seveda od Karnijolcev ni pričako-vati vzpričo zadnjim izkušnjam. (Lojalno bodi pri-znano, da je gosp. A. K. izmej te druhalj izvezl jednega: g. Galléta.) Slednjič opozarjamo nado-budne gospode na § 19., katerega se lahko okori-stijo, če se čutijo prizadetimi! Ta je z naše strani zadnja. Na svidenje, gospodje, pri Filipih!

— (Vrhniška železnica.) Uradna „Wiener Zeitung“ prijavila je naredbo železniškega mini-sterstva, s katero se je doba za zgradbo železnice iz Ljubljane na Vrhniko podaljšala do dne 1. junija 1899. l.

— („Glasbena Matica“) prosi radi ugod-nosti vožnje v interesu vseh izletnikov, da se vsa-kdor, ki se želi udeležiti nedeljskega izleta prijavi do 24. t. m. 5. ure popoldne pri g. Lozarju.

— (Umrla) je v Gorici gospa Rozina Ga-bršček roj. Kravanja, soproga g. A. Gabrščeka, lastnika tiskarne in urednika „Soče“.

— (Imenovanja.) Avskultant g. Henrik Lašič je imenovan sodnim pristavom v Tolminu, avskultant g. dr. S. Piora pa sodnim pristavom v Kopru.

— (Nalivi) so v občini Brezovica v Kamniškem okraju samo na mrvi naredili 3000 gld. škode in povrh še raznesli občinski most čez Račno.

— (O tržaških razmerah) prinesla je „Reichswehr“ dne 17. t. m. dober članek, v kate-rem pravi mej drugim: Trst in tržaško ozemlje sta kar postala poskuševališča za italijanski radikalizem. Kakor je mala naša iradenta, tako daleč seza njena moč. Njen organ je „Indipendente“, list za nelojal-nost in sorodne interese. List ima komaj 300 na-ročnikov, a vendar gospodari v mestu s svojim surovim tonom in s pomočjo večine občinskega sveta, ki se sramožljivo skriva za njim. Kdor čita „Indipendente“, opazi komaj, da izhaja list v Av-striji. Posebno žalostne so občinske razmere. Mestni svet je sedaj jako slavnostno navdihnjen. Posrečilo se mu je namreč prodreti s predlogom za posojilo, za katero manjka samo še vladino dovoljenje. Kot razlog za to posojilo navajajo veliko in potrebno cest, akoravno so bile te ceste celih 20

let potrebno — potrebne. To posojilo bi znalo spraviti občino na rob propada. Občina je na vse kraje zadolžena. Vključ letnemu dohodku 3,000.000 goldinarjev vzrasla so pasiva na več nego 4,000.000 goldinarjev, od katerih priznava občinski organ „Piccolo“ 2,760.000 gld. Kaj bo iz tega? Da se prorokovana javna dela ne izvrše. Pravi razlog za posojilo je, da hoče občina zadostiti pritiskajočim upnikom, da se more vzdržati še 4 ali 5 let. Po-tem homo pri kraju. Župan, kateremu se je strašno mudilo, trdi, da se pokrije primankljaj z drugimi dohodki in sicer z istimi dohodki, kateri dosedaj niso zadostovali, da bi pokrivali dosedanje dolgove. Ti dolgovi nastali so, to naj bode mimogrede ome-njeno, v prvi vrsti radi izdatkov za volilno agita-cijo in podpiranje stranke. Prebivalstvo ne more storiti ničesar, ker ne pride radi našega zastarelega volilnega reda niti do tega, da bi oddalo svoj glas, a občinski svet niti ne misli na izpremembo volil-nega reda. Tržaško mesto je danes že na zadnjem koncu. Občinski davki so postali že neznosni in pri tem nima mesto ne tržišč, ne šolskih poslopij, ne vode. Zdravstveni odnošaji so prežalostni, umrljivost v mestu je velika, ker je zrak pokvarjen, voda slaba in življenski pogoji skozi in skozi borni. 10 do 12letni dečki valjajo se po prodajalnicah in skladiščih, ker se občina ravno tako malo briga za šolske postave kakor za izvrševanje obrtnih pred-pisov.

— (Razmere pri tržaškem poštne-m rav-nateljstvu.) Na našo notico, posneto po „Na ši Slogi“, smo prejeli naslednji dopis: Cenjenemu uredništvu „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani. Oziroma na vsebino članka, objavljenega v št. 136 cenjenega Vašega lista od 18. rožnika 1898 z napi-som „Škandalozne razmere pri tržaškem poštne-m ravnatelstvu“, zahteva c. kr. poštno in brzojavno ravnatelstvo v smislu § 19. tiskovnega zakona od 17. grudna 1862 d. z. št. 6, da vsprejmete v pri-hodnjo številko lista sledeči popravek: Ni res, da je c. kr. poštno in brzojavno ravnatelstvo v svo-jem poročilu izza meseca rožnika l. l. c. kr. trgo-vinskemu ministerstvu predlagalo imenovanje dveh višjih preglednikov, ne da bi bili dotični mesti preje razpisani bili. Pač pa je res, da se je zgodilo to izjemoma le glede jednega omenjenih mest (prometnega vodje pri telefonu v Trstu) in sicer ozirom na posebne potrebe tega službenega mesta in na odlično usposobljenost dotičnega uradnika, ki opravlja to službo že leta sem, dočim se je glede drugega mesta predlagal razpis natečaja, na kar je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo res razpisalo obe mesti. Absolutno neresnično je, da se je potem o priliki predlaganja prosilcev za dotični dve mesti prošnja nekega kompetente od c. kr. poštne-ga in brzojavnega ravnateljstva pridržala ali da bi se morda pomotoma ne bila odposlala ministerstvu; res pa je, da se je vseh 21 prošenj pravočasno in pravilno predložilo in da so iste tudi došle, kamor so bile namenjene; kakor je tudi res, da se je celo prošnja več mesecev prekasno uložena poročilu pri-ložila in v istem omenjala, dasi c. kr. poštno in brzojavno ravnatelstvo tega ni bilo niti dolžno sto-riti. Radi tega je tudi povsem neresnično, da se je predlog glede imenovanja zavrnil in da je bilo c. kr. poštne-mu in brzojavnemu ravnatelstvu nalo-ženo, vse prošnje na Dunaj predložiti. V ožigled tem uradno dokazanim dejstvom ovrženi so popol-noma vsi gorenji, na neresničnih premisah sloneči samovoljni zaključki. V Trstu, dne 21. rožnika 1898. Od c. kr. poštne-ga in brzojavnega ravnateljstva. C. kr. dvorni svetnik: Pokorny.

* (Črnogorski knez) je dobil na carjev ukaz od ruskega vojnega oskrbnitstva nov dar. Knezo-vemu adjutantu polkovniku Gjuroviću, kateri je sedaj v Petrogradu, je sporočilo glavno oskrbnitstvo rudečega križa, da je sklenilo vojno oskrbnitstvo oskrbeti črnogorsko armado s sanitetnim oddelkom ter vsem, kar potrebuje bolnica. Stroške pokrije oskrbnitstvo iz fonda prispevkov za balkanske Slo-vane, kateri iznaša 72.000 rubljev.

* (Afera princezinje Lujize Koburške.) Denarne zadeve princezinje Lujize so deloma ure-jene. Njen soprog, princ Filip je menice, iznašajoče 575.000 gld. s ponarejenim podpisom prestolona-slednice vdove Štefanije, poplačal. Ponarejalec me-nic je bajó princesin ljubimec Matačić, kateri se je v aferi princezinje Lujize velikokrat imenoval. Ona sama ni o tem „ničesar vedela“. Matačić pojde torej v zapor, „nedolžna“ princesinja pa si poišče lahko novega ljubimca, ki ji skrbi za denar!

* (Požigalka.) Iz Freudenthala v Šleziji po-ročajo: Prebivalci mesta Beniš so že od marca t. l.

neprestano v strahu, ker se ponavljajo požari vsak hip. Sedaj gori tu, sedaj tam, ne da bi mogli najti budobnega požigalca. 15. t. m. je gorelo kar na dveh krajih v isti noči. Takrat pa se je posrečilo orožništvu zalotiti požigalko: 11letno Avgusto Skoland, ki je priznala, da je res zažigala. Skoland je zanemarljen otrok, brez omike.

* (Igralke — milijonarke) Znae igralke, katere so si pridobile s svojim igranjem ogromno denarja, so mis Crabtree, Mitchell in Davenport. Prva je najbogatejša, ona premore več milijonov. Druga je jako lepa in tudi izborna igralka; te dve lastnosti sta jej prinesli obilo premoženja. Davenport, osobito predstavljalca Sardouovih dram, je imela od njih mnogo večjo gmotno korist nego pisatelj sam.

* (Kamenje je jedel.) V Boglascu je stavil 35letni Italijan, Emanuel Capelli, da poje nekoliko kil kamnja, ako se mu da za vsaki kos en soldo, t. j. 2 1/2 novč. Capelli je vpricho tovarišev začel jesti kamenčke. Ko je požrl kilogram drobnih kamenčkov, mu niso dovolili prijatelji, da je še naprej, in Capelli je sprejel dobiček stave. Isto noč so ga našli ležečega doma na tleh v krču. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer so ga zdravniki osvobodili kamnja. Ko je ozdravil, je pri ovedoval zdravnikom, da je pojel že večkrat več ko 3 kile kamnja, ne da bi čutil kak krč v želodcu.

* (Nenavadna poroka) V New-Yorku se je nedavno poročil neki Charles Merten z gospod. čno Jenny Gilmorovo. Ta poroka je vzbudila veliko pozornost, ker je imela pri njej glavno ulogo elektrika. Svatje so se pripeljali v električnih vozeh, orglje je gonila električna moč, elektriški fonograf je pel svatovsko pesem iz „Lohengrina“, in svatovski obed je bil skuhan v električni kuhinji. — Nekateri menijo, da bo tej električni poroki sledila z električno naglostjo — ločitev.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: **Za družbo sv. Cirila in Metoda:** Gosp. K. Rosman, obžaljujoč žaljenje g. J. Krajgerja, 20 kron. — „Seršenovo omizje v Ljubotomeru na spomin nesankcionirane postave o okrajnih zastopih“ (po g. dr. Fr. Rosini) 14 kron. — Gdč. Helena Baudekova v Ljubljani mesto venca umrli gospej Marjeti Galé-tovi 10 kron. — Udeleženci sobotnega „simpozija“ pri Ferlincu deset starih drahov, to je 9 kron 60 vin. — Vesela družba v Rakeku 2 kroni. — Neimenovan na Rakeku 1 krono. (Dostavek o dveh gospicah, ki sta se na korist družbi odkrili (?) mej veselo družbo na Rožniku, nam je nerazumljiv). — Rodbina Vrančič 5 kron mesto venca na krsto gospe Marjete Galé. — Skupaj 61 kron 60 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Nova nada“ ima v 4. in 5. zvezku to-le vsebino: Smrt jaše, Aleksandro. Gazela (I. II.), Zor. Biser pesemca, Velimir. Pobožno si, B. Potočan. Idila, Afanazij. Pošta, Feodor Sokol. Tiho šumijo valovi, Aleksandro. Apel, V. J. Isajlovič. Biserice (I. II. III. IV.), J. Grgačev. Notturmo, Jandrin. Pod trešnjom, B. Javorov. Iz drame „Poluljudi“ (Čin II.), Branislav Vinkov. Idila, V. Furjan. Nebo i pakao, Alpha. Vizije (III.), Afanazij. Janko Leskovar, M. Hajev. Nešto iz narodne astronomije, S. Montesquieu, M. K. Pjesnik-publicista, Našič. Nova hipoteza o kometnim repovima, Thales. Literarna kronika. (Knjige „Matice Hrvatske“: Njemačka književnost; Vreme. — Zapreka. — Slovanska knjižnica. — Pod jarmom. — Lira planiskoga Hrvata.) Kazilišna kronika. (Na plitvica jezera! — Cvijeta. — Prva hiša. — Stričeva oporuka. — Povratak. — Prelom. — Model. — Ljubavnici. — Hrv. dram. škola. — Roditeljski grijesi.) Pabirci. (Eriedrich Nietzsche. — Francis Bacon Verulam. — Anatole France.) Praznici. Od uredništva. — Ta prav dobri zbornik slov. dijaštvu toplo priporočamo.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 22. junija. Iz najzanesljivejšega vira čujem, da je ministerstvo že sklenilo, katere nujne predloge uveljavi s § 14. Vlada je poskrbela, da bo možno likvidirati tudi tiste svote, katere je postavila v investicijski budget. Iz istega vira čujem, da hoče vlada tudi izvršiti regulacijo uradnih plač, čeprav parlament ni še dovolil za to potrebnega posojila.

Dunaj 22. junija. „Wiener Zeitung“ prijavlja imenovanje dvornega svetnika pri nižjeavstrijskem namestništvu Bernda sekcijskim šefom v naučnem ministerstvu. Bernd je nemškoliberalen birokrat ter prevzame referat o cerkvenih zadevah.

Dunaj 22. junija. Nemško in madjarsko časopisje se je našlo v sovraštvu proti Slovanom. Vsi nemški in madjarski časopisi napačajo Prago in slovanske slavnosti ter njih ude-

ležnike. Mej drugimi se odlikuje tudi oficijozni „Fremdenblatt“, kateri napada zlasti generala Komarova in prorokuje za slučaj svetovne vojne, da bodo nje prve žrtve tisti, ki jo skušajo provzročiti.

Dunaj 22. junija. Veliko senzacijo obuja napitnica, katero je cesar izrekel v Brucku. Cesar je napil dobremu razmerju mej prebivalstvom in vojaštvom. Trdi se, da je bila napitnica očitno naperjena proti Gradcu.

Dunaj 22. junija. Volilci v Hernalsu so pozvali obč. svet. Purschta, naj tekom 24 ur odloži svoj mandat.

Dunaj 22. junija. Oficijozno glasilo ministerstva zunanjih del, „Fremdenblatt“ prijavlja danes izredno vehementen članek proti „Glasu Črnogorca“, uradnemu glasilu črnogorske vlade. „Fremdenblatt“ očita črnogorskemu listu „nesramne insinuvacije“, katere si je dovolil proti avstrijski vladi s tem, da je nekaterim časnikarskim člankom pripisal oficijozen značaj in jih imenoval „perfidne provokacije“. „Fremdenblatt“ pravi, da na to sicer ni vredno odgovarjati, da pa mora vendar pretestovati proti takim napadom oficijalnega lista. Črna gora — pravi „Fremdenblatt“ — je že mnogokrat apelovala na dobrohotnost Avstro-Ogerske in jej je dolžna za marsikaj hvalo. Črnogora ni sedaj samo pokazala svojo nehvaležnost, ampak je tudi poskrbela, da v prihodnje ne postane več deležna avstrijskih dobrot. Noben politik zdrave pameti ne bo avstrijski vladi očital, da inspirira polemiko proti državi takega pomena, kakor je Črna gora, toliko manj pa si sme sledoja dovoliti žaljivo in robato polemiko.

Dunaj 22. junija. „Wiener Zeitung“ javlja, da je vlada v Nikšiću izhajajočemu črnogorskemu listu „Nevesinje“ vzela poštni debit.

London 22. junija. General Shafter se je z ameriško armado pripeljal na 50 ladjah pred Santjago. Shafter in admiral Sampson sta šla dne 20 t. m. na kopno in sta se tam dogovarjala z vodjo ustašev, Garcio, ki ima 9000 ustašev na razpolaganje.

London 22. junija. Filipinski ustaši so proklamirali neodvisnost Filipin in izvolili predsednikom republike svojega vodjo Aguinalda. 30 milj na severu od Manile so ustaši ujeli brigado generala Monteza. Ko so bili padli vsi častniki, se je 600 vojakov ustašem udalo.

London 22. junija. „World“ poroča, da je kubanski vojak Savelli poskusil zavratno ustreliti maršala Blanca. Savellija so aretirali.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, raznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljici se ne pošlje naravnost. 1 (5-9)

100.000 kron in štirikrat 25.000 kron so glavni dobitki velike jubilejne razstavne loterije, ki se izplačajo v gotovini z odbitkom le 20%. Svoje častite čitatelje opozarjamo, da se vrši prvo žrebanje nepreklicno dne 25. junija 1898.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 19. junija: Marija Sedlar, čevljarjeva žena, 64 let, Stari trg št. 13, ostarelost.
Dne 20. junija: France Flander, mizarški mojster, 51 let, Marije Terezije cesta št. 26, vnetje možgan. — Marjeta Galle, zasebnica, 72 let, Prečne ulice št. 7, rak na jetrih.
V deželni bolnici:
Dne 16. junija: Ivan Koželj, gostač, 68 let, vnetje prsne mrene.
Dne 17. junija: Andrej Bergant, dninar, 65 let, vnetje ledvic. — Martin Debevo, dninar, 43 let, mrtvoud.
Dne 19. junija: Matevž Jenko, delavec, 43 let, pljučnica.

Tržne cene v Ljubljani

dne 22. junija 1898.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	12 50	Špeh, povojen, kgr. .	70
Rž, ...	9 50	Surovo maslo, . . .	85
Ječmen, ...	7 50	Jajce, jedno	02
Oves, ...	8 50	Mleko, liter	10
Ajda, ...	10 20	Govoje meso, kgr. .	64
Proso, ...	7 50	Telečje	60
Koruza, ...	6 80	Svinjsko	70
Krompir, ...	4 50	Koštrunovo	36
Leča, ...	13 —	Pišanec	35
Grah, ...	12 —	Golob	18
Fizol, ...	12 —	Seno, 100 kilo . . .	170
Maslo, ...	90 —	Slama, ...	150
Mast, ...	72 —	Drva, trda, 4 metr. .	620
Špeh, frišen, ...	66 —	„ mehka, 4 „ . . .	420

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padešina v mm v 24 urah
21.	9. zvečer	735.8	20.2	sl. jug	jasno	
22.	7. zjutraj	735.7	17.5	sl. svzh.	jasno	0.0
„	2. popol.	734.6	26.9	p. m. jzh.	del. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 22.1°, na 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 22. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	30	„
Avstrijska zlata renta	121	40	„
Avstrijska krona renta 4%	101	15	„
Ogerska zlata renta 4%	121	—	„
Ogerska krona renta 4%	98	95	„
Avstro-ogerske bančne delnice	908	—	„
Kreditne delnice	360	50	„
London vista	119	95	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	82 1/2	„
20 mark	11	74	„
20 frankov	9	53	„
Italijanski bankovci	44	30	„
C. kr. cekini	5	63	„

Dne 21. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	—	„
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128	75	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	60	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	50	„
Ljubljanske srečke	22	—	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	—	„
Sreditne srečke po 100 gld.	201	80	„
Framway-društ. velj. 170 gld. a. v.	518	—	„
Papirnat rubelj	1	26 1/2	„

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kečevce.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Nevege mesta in iz Kečevca.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (17-139)

Staroslažno žvepleno kopališče na Hrvatskem

železniška postaja **Varaždinske toplice** pošta in brzojav

ob zagorski železnici (Zagreb - Čakovec).

Analiza po dvornem svetniku profesorju dr. Ludwigu l. 1894. 58° C vroč vrelec, žvepleno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrnini in kosteni v členkih, boleznih v zgibih in otrpenju po vnetih in zlomljenih kostih, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki itd., ženskih boleznih, poltnih in tajnih boleznih, kroničnih boleznih obistaj, mehurnem kataru, škrofeljnih, angeliški boleznih, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svincu i. t. d.

Pitno zdravljenje pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih, v želodcu in v črevih, pri zlati žilki itd. itd.

Elektrika. — Masaža.

Zravnilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdravniška godba, katero občudujejo člani orkestra zagrebaške kr. opere. Plesne zabave, koncerti itd.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča. Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik doktor A. Longhino. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštine prosto.

oskrbnitvo kopališča.

(555-10)

Namizno orodje iz kina-srebra se posojuje.

(956-2) Ana Ehrfeld
na Sv. Petra cesti št. 43 v Ljubljani.

Za odvetniško pisarno se iščejo: koncipijent, sollicitator in pisar

(933-2)

pod jako ugodnimi pogoji.

Ponudbe upravnistvu tega lista pod „Odv.“.

Velika prodaja vina!

Graščinsko lastništvo Dubrova pošta Krapinske Toplice odda najceneje okoli

1000 hektolitrov

belih vin lastnega pridelka od letnikov 1890—1897.
P. n. vinski trgovci in gostilničarji se na to prodajo posebno opozarjajo s pripombo, da ne utegnejo kmalu zopet imeti prilike, da si nabavijo po tako nizkih cenah tako dobrih, čistih in neponarejenih vin. — Ako se odvzame najmanj 6 hektol. se postavi kupljeno vino franko na železniško postajo **Velike Tergoviste**. (904-5)

Druga pojasnila daje graščinsko lastništvo Dubrova, pošta Krapinske Toplice, Hrvatska.

Za 350 gld. proda se dobro ohranjen

Landauer.

Natančneje se poizve na Rimski cesti št. 11 v Ljubljani. (953-2)

Prodaja hiše.

(963-3)

Podpisanec naznanjam, da bom prodal hišo po očitni dražbi, katera se bo vršila dne 25. junija t. l. Hiša je cenjena na 2000 gld., pri njej je tudi hlev, kozolec in vrt ter je pripravna za kako trgovino, ker je ravno v sredi vasi.

Franc Slabe v Dolenjem Logatcu h. št. 7.

Samo 50 kr. za 4 žrebanja.

Žrebanje že v soboto.

Glavni dobitki 100.000 kron 25.000 kron
jedenkrat in 4krat

Srečke jubilejske razstave
(837-11) a 50 kr.

I. žrebanje: 25. junija 1898.
II. žrebanje: 6. avgusta 1898.
III. žrebanje: 15. septembra 1898.
IV. žrebanje: 22. oktobra 1898.

priporoča J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

Razpis službe.

V zmislu §§ 7. in 12. postave z dne 23. junija 1892, dež. zak. št. 35, razpisuje podpisani odbor

mesto okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje ljubensko, katero se sklada iz občin Ljubno, Luče in Solčava (Spodnje Štajersko) z letno plačo 800 gld.

Prosilci za to mesto vložijo naj svoje, z dokazi avstrijskega državljanstva, opravičenja v Avstriji izvrševati zdravniško prakso, njih pravosti in znanja slovenskega in nemškega jezika opremljene prošnje pri podpisnem odboru do 20. julija 1898.

Odbor zdravstvenega okrožja Ljubno

dne 18. junija 1898.

(964-2) Načelnik: Franc Kolenc l. r.

Vsaka deseta srečka dobi.

Loterija jubilejske umetniške razstave.

300.000 srečk.

Dunaj 1898.

30.000 dobitkov.

Žrebanje bo na Dunaju gotovo dne 12. julija 1898.

Glavni dobitki kron

20000, 10000, 8000, 6000

i. t. d. vr.

Srečke po 50 kr., 10 srečk po 5 gld., poština in zaznamek dobitkov 10 kr. (861-9)

priporoča in razpošilja tudi proti povzetji zneska

loterijska pisarna zadruga tvarjajočih umetnikov dunajskih
Dunaj, Künstlerhaus, I., Lothringerstr. 9.

Kuponi in pisemske znamke se vzprejemajo v plačilo.

Na 10 srečk z zaporednimi številkami pripade dobitek.

Zdravna
preskušeno
pri železniški upravi

Rogaška

Štajerska

deželna

Najboljša
osve-
žujoča
pijača.

Tempeljski vrelec

in

Styria-vrelec.

Vedno sveža, najpopolnejša napolnitev v novozgrajenem napolnilnem rovu z direktnim pritokom od vreleca.

Dobi se: Pri slatinski upravi v Rogatcu-Slatina, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v renomiranih specerijskih in drogerijskih prodajalnah (888-5) in lekarnah, kakor tudi v deželni hiši v Gradcu.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Asrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse
št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz
št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 31. decembra 1896 . . . . . kron 157,805,340—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 31. decembra 1896 . . . . . 28,670,916—
Izplačane zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) . . . . . 339,497,900—
Mej letom 1896 je društvo izpostavilo 8654 polic z glavnic . . . . . 80,577,950—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, vila nasproti „Narodnemu domu“

pri Gvidonu Zeschko-tu. (1463-8)

Zaloga

biciklov!

BRENNABOR

Najboljše vrste kolesa

tu- in inozemskih tovarn (Peugeot, Brenna-
bor, Liglet Cycle „American“ in dr.) priporočata
podpisane

po kolikor mogoče nizkih cenah.

Vsa v to stroko spadajoča popravila se
bodo točno, solidno in po ceni izvrševala.

Cenike razpošiljava na zahtevo.

Z veselo poštovanjem

(309-19)

Bohinec & Majcen

Dunajska cesta št. 5.

Istotam tudi mehanična delavnica.

Naš zastopnik v Rudolfovem je g. J. Medved.

Koncesijoniran po vis. c. kr. ministerstvu z odredbo z dne 7. maja 1894, št. 5373.

Severno-nemški

Lloyd

v Bremenu.

Brzoparniške vožnje v Newyork:

Iz Bremena ob torkih in sobotah.

Bremen-Sev. Amerika.
V Newyork.

Iz Southamptona ozir. Cher-
bourg ob sredah in nedeljah.
Iz Genove oziroma Neapolja

Bremen-Juž. Amerika.
V Montevideo.

V Baltimore.

via
Gibraltar
2-3krat mesečno.

Bremen-Istočna Azija.
V Kina.

V Buenos
Aires.

Prekomorska vožnja
v Newyork
6-7 dni.

Bremen-Avstralija.
V Adelaide,
Melbourne,
(325-24) Sydney.

V Japan.

Najboljša in najcenejša
potovalna prilika.

Generalno ravnanje v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Spreten dečko, 15 let star, močan, želi
vstopiti v službo kot

učenec

v kaki prodajalni ali tiskarni, ali pri kakem ključavničarju
ali mizarju. (939-3)

Ponudbe vzprejema upravištvo „Slov. Naroda“.

Pozor! Novi, fini, dobri svinčniki

„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične
naše družbe — mora biti najboljše kakovosti, da se
obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privo-
ljenjem slavnega vodstva nove, fino svinčnike
v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od
prve svetovne firme te stroke: **L. C. Hardtmuth**
na Dunaju.

Da se udomačijo ti novi, edino dobri svinčniki
v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah in da se
moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi iz-
delki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in
v lastno korist rabite
le svinčnike, ki imajo poleg družbenega imena utis-
njeno tudi tovarniško znamko

L. C. Hardtmuth.

Moje blago je prima-blago. Le k prima-
blagu pritisne firma **L. C. Hardtmuth** svojo
znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kos;
v dvanajstoricah ceneje, prekupovalcem rabat. Zalaga
in prodaja

Ivan Bonač

trgovina s papirjem in šolskimi potrebšči-
nami v Ljubljani. Založnik priznane najlepših slo-
venskih razglednih dopisnic v korist „Družbe
sv. Cirila in Metoda“ s podobo nje prvomestnika
veleč gosp. Tomo Zapana.

Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gld. franko.

Prevzemam naročila za izdelovanje raz-
glednih dopisnic v eni ali več barvah. Prosim,
da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer še
nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti
takojšnji odškodnini. (949-2)

Kavarna Valvazor.

P. n. občinstvu s tem najljubše naznanjam,
da sem poleg svojih kavarniških prostorov ob vodi
na Sv. Petra nasipu odprl

brezprašen, električno razsvetljen vrt
nekako (958-2)

Benetke v Ljubljani.

Vrt ima lep razgled, je brez prahu in senčnat ter
je posebno pripraven za vroče letenske popoldneve
in večere kot prijetno krepčališče.

Vsak dan svež sladoled.

Todijo se raznovrstna piva v steklenicah,
kava in fini likerji.

Na mnogobrojen obisk vabi najljubše

A. Stupan, kavarnar.

Učenec

14 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen,
ki ima veselje do kupčije, bi rad vstopil v prodaj-
alnico s špecerijskim ali mešanim blagom.

Ponudbe na upravištvo „Slovenskega Naroda“
pod F. S. (965-2)

Dva kovaška pomočnika

in jednega vajenca takoj vzprejme
Valentin Urbančič (971-2)

kovaški mojster, Dolenjska cesta šte. 2

Lepo stanovanje

s tremi sobami, s pritliklinami in vrtom se da
tako ali pa s 1. avgustom t. l. v najem v novo-
zgrajeni hiši ob Gruberjevi (Kuhnovi) cesti, tik
brambovske vojašnice. — Več se poizvé istotam.
(950-3)

Za spomlad in stavbeno dobo!

Vse kar treba pri kmetijstvu, popravljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate,
motike, krampe, vile,
vsakovrstne žage, pile,
lonci (železoliti in plošče-
vinasti), nagrebni križi,
različna mizarska, te-
sarska, ključavni-
čarska, kovaška in
usnjarska orodja.
Štedilniki, peči, ko-
vano in valjano že-
lezo, vsakovrstno ku-
hinjsko orodje, ko-
vanja za okna, vrata
in cele hiše. Železni-
ške šine za oboke,

Zaradi opustitve trgovine
oblastveno dovoljena (603-28)

popolna razprodaja
vsakovrstne železnine

◀ po tovarniških cenah ▶

Najlepša prilika gosp. trgovcem vsakovrstno
železnino najceneje si naročiti.

Andr. Druškovič

železarija, Mestni trg št. 9/10.

cement, storje za
stropne, dratence in
drači, vsakovrstne teht-
nice, vsakovrstna plo-
ščevina: mesingasta,
pakfonasta, bakrena,
cinkasta, bela in črna
in pocinkana. Trombe
za vodo in gnojnice;
svetilke za vozove;
različna kovanja za ko-
čišje. Ključavnice, me-
singaste kljuke,
pante in zapahe, ple-
tene omare in pipe
za pivo itd. itd.

J. C. Mayer-ja baraka na Kongresnem trgu v Ljubljani z vsemi v njej postavljenimi policami in pečmi je na prodaj.

Ogleda se jo lahko vsak dan od 2. do 4. ure popoldne, izvzemši
nedelje in praznike.

Pismene in zapečatene ponudbe se vzprejemajo istotam do **dné**
15. julija t. l.

V Ljubljani, dné 25. maja 1898.

(973-1)